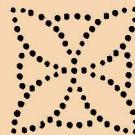


МАНІГРУЛА

Комедія в одній дії,
зі співами і
танцями.

Причев

Я. МАЙДАНИК.



ИАКАЛОМ РУСЬКОЇ КІНІГАРНІ 850 MAIN ST
WINNIPEG, MAN.

1915.

КОЛЯДИ І ЩЕДРІВКИ
на Різдво Христове і Богоявлене
з додатком
пісень страстних, воскресних і інших церковних
пісень. Ціна **25** центів.

Робітничі Пісні

Найновійше видане українських робітничих
пісень.

Ся збірка містіть в собі найгарніші і найбільш люблені пісні, в яких кождий съвідомий український робітник дуже любує ся

Сї пісні зібрали і доповнили, всім українським робітникам дуже добре знаний, бувший борець за робітничу долю, Василь К. Головацький.

Ціна сей книжочки лише **25** центів.

Пісні про Канаду і Австрію

четверте видане з гарними образками.

В сїй книжці суть пісні про долю емігрантів до Канади, і про їх жите у Канаді на генку, в майнах, на фармах і у Вінніпегу. Незвичайно гарне.

Ціна **40** ц., в міцній оправі **60** ц. На 10 шт. З даром,

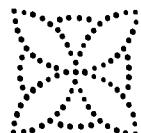
МАНІГРУЛА

Комедія в одній дії,
зі співами і
танцями



Написав

Я. МАЙДАНИК.



НАКЛАДОМ РУСЬКОЇ КНИГАРНІ 850 MAIN ST.
WINNIPEG, MAN.

1915.

ДІЄВІ ОСОБИ:

Джан Перейма, господар, літ тридцяти.

Явдоха, його жінка.

Нік, їх синок.

Штіф Пиріг — літ 45 типовий канадський ву́жко

Майк Генсьюор

Яким Шабатура

Петро Гапійчук

їх бортівники.

Джен Курійчук, парубок.

Кейда Чапій, його коханка.

Андрux, товариш Петра.

Хасм. жін.

Полісмен.

Річ діє ся в одному місті провінції Манітоби.

ПЕРША ДІЯ.

ДЕКОРАЦІЯ: Сцена представляє міську хату. Неред вікнами Явдоха пере пімате. Штіф і Манк грають в карти. Яким стройть скринку а Петро направляє рукавиці.

НЕРІЛ СЦЕНА.

Штіф: Не трішай, але як маси грати, то грай!

Явдоха: Ви би. Штіф, ще й гуляти пішли...

Штіф: Або цок то я не належу до людей?

Явдоха: Не в голові вам, що роботи нема? Мені завинілісьте станцію. Жінка пинне, що хату ліцитують, а вам линта «гола» в голові. Грасте від рана до вечера. Такий з вас в краю був газда!

Штіф: Не тра, щоби ви знали, який я був в краю газда. В вашім селі, то самі Гуцули, а в нас, бадю, то сама ніляхта.

Явдоха: Ой, гірка година з такими ніляхтичами. Мені здає ся, що така ніляхта як ви, то на соломі спить, а зубами чіхає ся. Ха-ха-ха!

Штіф: Не тра, не тра, аби ся чіхала. Будьте певні, що я

дома не посив сорочку по питанах, так як в вашім селі посять.

Петро: Чи ви думасте, що посити сорочку по питанх, то се приносить чоловікови ганьбу?

Штіф: На злодісви шапка горить! Видите як його то вко лодо. Не маси чого встидати ся тим.

Петро: З Штіфа, то був такий пляхтич, що посив цайтову камізельку, а паском був піднерезаний.

Всі: (сміють ся).

Штіф: Гей, небоженьку, ти би мені зараз дав дуляра за той пасок, який я маю дома. Бадю, на два цалі широкий (показує) а довкола оббитий вояськовими гудзиками. Ти, небоже й вмрещ а не будеш мав такого.

Всі: (Сміють ся).

Петро: Ви аби дарували мені його за дармо, то яб не хотів.

Штіф: Не тра, аби я іще таким майгрулам давав.

Майк: Виходіть, Штіф!

Явдоха: Вийшли би ви вже троха на двір, пай хоч порядок зроблю. (На боці): Десять людські хлони аж ввечер приходять, а тут спідуть цілий день як на здікуції. Навіть спочитти не має як христини.

Штіф: Грайно, Якеме, може місес будуть троха лекші, бо їм щось нині троха гірше.

— 5 —

Всі: (Тинуть ся).

Яким: (Грає).

(Штіф і прочі співають, єднак гра в карти йде далінє).

Спів:

Процала надія, забило ся серце,
Занлакали очі мої;
Любив я дівчину і то ся минуло, —
Гіренько на світі мені.
Колиб вона знала любов мою іциру,
Вона би любила мене;
Вона би любила, як мати дитину
І серце би дала своє.

і. т. д.

Яздоха: Чи ж то нема що любити? Десь певно післалисьте її хоч пару долярів сего року.

Штіф: А я вас питаю кілько вам посылав Джан як ви були в краю?

Яким: Співайте сей-во Штіф, (грає).

(Штіф і прочі співають).

По Канаді ходжу,
Тай мілій рахую;
Де мя ніч захопити —
Там переночую.
Канадо, Канадо!
Яка ти зрадлива;
Не одного мужа

— 6 —

З женов розлучила.
Приїхав в Канаду
Дуляри числити,
А тут мені кажуть:
Йди тайзи посити.

ДРУГА СЦЕНА.

(Входить Джек. В цій убраний чорний кашлюх з маленькими крисами і винученим дінком. З під кашлюха визирає великий жмут волосся покучерявеного. На чолі набитий гудз).

Джек: Ади як гуцулыя собі розбирас! Спивають так як би на ліч повіїздли з кільми.

Яким: А собі може щось не рихт? Скажи радше хто тобі такий гудз набив на чолі — а не називай людий Гуцулями.

Джек: Хто мені набив сей гудз (показує) се моя річ. А щож, так як ти, майгруло, боїш ся носа показати межи людин?

Майк: О! ти файню вміши показати того носа, але щось по тім носію бують...

Всі: (Сміються).

Петро: То десь батлею так його вгадив хтось.

Джек: (Щось шепче Явдосі).

Штіф: Ей, не говорив би ти, один з другим, як ийчо не знаєш! Той йому набив гудза на чолі, то се ще ййц величайший!

кого. Заросте, загоїть ся, тай сліду не буде. Але поміркуй со-
бі: Джек Фридлови аж три зуби вибив, а се вже ніколи не за-
росте.

Петро: І ви таке, Штіф, похвалюєте?

Джек: (веселий) Три зуби, то ще байка. Але хто кого
всадив ножем — я його чи він мене? — Щоби я ся брав ба-
лакати, як нічо не знаю. (злосний). То ті, санамаган, пере-
валив ся рік в Канаді і вже ся робить мудрий! А що би він
казав як би він був вісім літ, так як я або ви, Штіф.

Петро: Неваже? (з усмішкою). То би не мав ані одно-
го зуба, а Джек має ще всі.

Джек: Я вам скажу: я є добрий чоловік, але як мене ні-
хто не зачіпає. Але як мене хто зачіпить, то я тоді гірший
чорта. І то вам кажу на шпор.

Штіф: Також інші кождий такий христіанин.

Джек: Скажіть так сами, Штіф, чи не Фрид мене пер-
ший зачінив? Чому він мене не дозволяв ся чи можна брати
мою Кейду в танець? Але то ті, санамаган, не досить, що
взяв її в танець, але ще зачав її кісувати в танци.
Ю дем рейт жи правда! Він вже давно шукав собі зачіпки.
Якось то водив її на сьов, а на галі кущив її айскрім... Я вже
давно старав ся 'го пофіксувати... Аж в неділю здібав на га-
лі.

Явдоха: Я чула, що тебе аж два полісмані брали а ти
не давав ся.

Джек: Ю бечу, жим сї не давав, але як тими коцистка-

ми злуніли мене по націях, том єї мусів підати. (Но хви-
лі) Але як би були не прийшли поліцмани, то мусів би бути
хтось забитий.

Майк: Йди, йди, Джек!

Джек: Що, що? Ю бичу лай, жи був би хтось забитий.

Петро: Через таких-во така біда в Канаді. Через таких
наш народ так всюди носикають. Такі, Джеки приносять гаря-
бу для нашого народа. Він має то за гонор, коли його полес-
ман провадить... — А дівчатка також такі знаходяться. Її
скоріше подобасться ся той, що добре грас в карти чи в кулі, на
весілю чи в галі зручно »файтус ся« батлею, то се на її гад-
ку буде добрій газда. Але не дурний вигадав: Свій свого все
здібле, Джеки з Кейдами а Кейди з Джеками. Яке їхало, та-
ке і здібало. Норядний хлонець чи порядна дівчина ніколи
не піде межи ту зграю, що розвалює собі голови, та прова-
дять ся ріжні деморалізації, а радиє піде чи занине ся до
якого товариства. Бере участь в житю просвітім і політич-
нім. Словом: стає в ряди суспільності...

Штіф: (перериває) Буде, буде! Я вже відів таких по-
рицін тай вчених. Такий якоєсь то приходить мені, щоти про-
давати як ти.

Явдоха: Чого ж ти їхав до Канади, як ти такий поряд-
ний?

Петро: Отосьте, вуйшо, мудре слівце сказали. — Чого
я їхав як я такий порядній? — Я не маю себе за порядного,
але хотів бим, аби люди мали мене за люди. — Чи ж ви ду-
маєте, що Канада заповнена лиши такими, як от сї (показує

на Джека), що витворили нову, всеїма погорджуваць, націю «Галішенс»?

Джен: (Сердито сильовус).

Петро: Ми новині йти слідами других людей і тим способом здобувати собі образоване, гідність...

Штіф: (переб. ває) Як ти, небоже, маси лэку і гідну, то ти можеш лъоты продавати. Знаеш забіти баки — б, нема ішо казати, знаеш.

Петро: Лоты продавати, се так само чесна робота. — Робити людей богачами — чи се щось поганого?

Явдоха: А щоб тобі по такій правді і лице було чесне, коли кажеш, що то чесна робота. — Та чи тя з памяти викинуло тоді, як мій Джан і Джордж дали якомусь на лъоти по 20 доларів, тай не проішло по іншійний день?

Петро: Чого ви, вуйно, такі забавні, як вищете кілішок горівки? (Сміючись): Чиж ви думаете, що той, що натягнув вашого Джана тай Джорджа, то він не належить до тої зграї Джекомахі? А ви думаете, що він де рекрутував на таку безхарактерність? Не думайте, що всі такі, але треба вміти пізнавати їх.

Майк: А от Гарій вторік дав одному аж сто доларів тай ліш дим і нітка за ним.

Штіф: О, я, брате, бю таких! Я не дам ся здурити жидому, хоч-би ся Христом клав і передімнов.

Раз на екстрапеник заблукав ся один. Зібрав, вважисте, купу майгрантів і давай їм брехати за якусь Вотабаску. —

Ке чув я той бесіди, бо я був з »лайнер менами« на переді. А тут дали мені знати, гей на збитки. Дав я другому свою лайненбару, а сам лечу туда. Прибігаю в сам час, — він говорить як з рукава. Зробив я ся ніби дурний, ніби існий, тай шитаю: Чи не продали би съте мені кілька льотів? »Чому вій? — каже — якого прийшов сюда«. — Ану покажіть напису! »А ви знаєте читати?« — каже. — Що ви шитаєте, покажіть ману. — Дав він мені ману, а я зараз таки перед ним в кавалочки подер. А він дивиться ся на ту роботу, тай каже: »Та я тебе сватку ще іншій до корту занакую!« — Невир май до корту, я вже там був, а ти, братчику хайай в руки шуфлю та темнай! — Я звертівся за спозив шуфлев, а сей в ноги, я за ним. Ех! як не пунцу за цим шуфлев, а нарід аж легас від сміху. Аби я здоров був! Отож — кажуть — вуйку, далісте м'яу лекцію. Невно вже не піде більше на геник.

Всі: (Бухають сміхом).

Джен: Дай Боже здоровле аби він ся з вами десь здибав.

Штіф: Не тра аби він сї зі мною здибав.

Майк: Швицували бисьте, Штіф.

Штіф: Не тра, аби я швицував.

Джен: З котрого ви новіта, вуйку.

Штіф: Не тра, аби я таким майгрулам казав з котрого я новіта. — Як тобі давно не казав. що мій новіт на села розібрали.

Джек: Такий старцун, за ним вже давно хробак шукає, а він ще жартувати хоче.

Штіф: Не тра, аби за мною хробак шукає. Я іще то-рік в дічках розтяв'го на двос.

ТРЕТЬЯ СЦЕНА.

(Входить Нік. Глонець 9 - літній)

Нік: Мамо, мамо! Я назбирав вісім батлів по беках, а ті, що я відніс, то Жінд не хотів дати більше як кводра.

Петро: От видите! Замість посылати дитину до школи, то він йде батлі збирати, а як доросте, то піде також на галю.

Явдоха: (роз'яrena) Зась тобі від мосі дитини! Я йому мама, а не ти! (Гладить Ніка по голові). А щож, то я з тобою слюб брала? Ти диви ся, манігруло, аби сії пошукає станиці! Не хочу твоїх три долари, тай тебе не хочу! Агій! Якесь наслане на мене, чи що?!

Штіф: То все таке.

Джек: (Впімає батлю алькоголю і дає Явдосі аби за правила) Нате-но, Явдохो, розпустіть і заправте, так як ви то знаєте.

Всі: (споглядають на батлю).

Явдоха: (Бере, заправляє і кладе на стіл. Штіф витягає з під ліжка хліб на закуску).

Штіф: Дай Боже здоровля, Джек!

Джек: Шюр, Штіф!

(Нють всі кромі Петра; здоровкають ся).

Майк: Дайте Нікови кілайнок горівки, місес!

Яким: Та де дитині горівки?

Явдоха: (наливас яй подає) На, синцю, паний ся, тай не буде тебе в серединій боліти.

Нік: (Не і кладе чарку на стіл. Штіф починає нову колю).

Джек: (Ігноруючи Петра) Ми пісмо, але комусь оскона. Ха-ха-ха!

Штіф: Най терпнить, як може.

Всі: (Бухають сміхом).

Явдоха: Покірне теля дві корові ссе, а бистре я одної не йме.

Всі: (Бухають сміхом).

Яким: Мовчи язичку будені їсти канку...

Всі: (Сміються).

Штіф: Як би се був хлон – не відливав, то був би винив кілайнок горівки.

Явдоха: Говоріть свое. Він може був би мовчав як був би знав, що Джек має батлю.

Штіф: Я все свое казав тай кажу. Ти диви ся з чого хліб їш, а политику лини другим.

Майк: Е, так зле не буде. Петро перенросить Джека.

Петро: А чо же ви би знайшли собі яку іншу бесіду, а не за мене? (Збирає ся і виходить).

Штіф: То ті, санамаган, манігрула! — Так як би го ніхто не зінав.

Явдоха: (Нідніта) Та то нема що дивувати ся. Його та-ка ціла фамілія.

Джек: (Зривасеть) Видите місес, як би я був не зважав, що він ванн краин, то я був би 'го зараз пофіксував. Ю, чу, жи вам на піор каїку.

ЧЕТВЕРТА СЦЕНА.

(Входить Джан з дінеркою в руках).

Джан: Ади, який тут іразник. Хлонам ся добре проводить. (Здивований): Ов, і Джек тут с... А тебе коли з корту виїхали? (Нідсував на п'ому каненох): Леж ти, брате, гудзяру набив! І чим же він тебе так там веадив?

Джек: (не смію) А чим же як не батлев.

Майн: Ет, що ви будете заглядати як сорока в кістку. Беріть-но отсе, що добре робить. (Подає фляшку): Але кідаайте від разу два або три, бо ви свіжі.

Джан: (Не на-раз два) Ов, але моцна! А хто то прийде? Каху!

Штіф: То Джек десь таку засватав.

Джан: А то ти, стара, заправляла?

Явдоха: Ти чо такий? Таже знаєш, що я, а не ймосьць.

Майк: Що то говорити. Хто годен, той не голоден.

Явдоха: А може би ви ся не посміниували з мене?...

Яким: Вже то вони знають файню заправити. А ще як до дадуть якихось корінчиків, то аж просить ся нити. Аби я так здоров!

Явдоха: А може би ви не посміхали ся з мене!

Майк: Но сир! Боже борони! Але, якщо правда, то правда, вмісте таї вже. От наї скажуть Штіф. як якосьту Фридиха заправила, ізоби її і нес не нив.

Штіф: А наї її колеса возьме з її заправлюванем. Цілу батлю понсуvala.

Всі, а найгірше Явдоха: (бухають сміхом)

Штіф: Смійте ся! Вам добре сміяти ся а мені не до сміху, бо я дав доляра.

Джен: Або Фридиха виділа коли батлю? Як на великий-день, так знов па великийдень. Чоловік її як возьме пейду, то скоро втікає, аби 'го хто не затягнув до готелю.

Яким: Видите, я вже таких лукавих людей не люблю.

Джан: Я рахувати, своїов Явдохов не хвалю ся, що очи видять: Вона бувало ще в краю як спече паску, то бігме, аж кесьондз ся засміють, така файнна і вдатна. Таки ціле село мало її за газдиню.

Джен: Не знати кому тут вірити: А во сей ваш маніґруда Петро казав, що їм одна жінка писок дерла аж до вух за пльотки.

Явдоха: (Няша плаче) Видин, я тобі не казала, аби ти його відправив? Ой Боже мій, Боже! Такий, вибачате, тихо-ліз буде мені гонору вривати! Та я йому башкок голову пібю, окроном очі ванарю! (До Джана): Тай тобі разом з ним! Я тобі казала, що я його не хочу!

Майк: Та ще інші перед війма казав, що як ван Нік добросте, то буде бити ся по галях.

(Джан ходить сердитий по хаті, наречиті бере Петрові річи і кидас під поріг. Валізку, убраніс, черевики, а в реніті бленькіт. Валізу конас ногово).

Джан: Чекай, майїгрую, я ти покажу чио жінку — можи циннувати можи... поди.

ПЯТА СЦЕНА.

(Входить Хасм. Явдоха носить ся бараболими).

Хасм: Добрий вечер! Ну, містер, Ісан, коли мені віддаєте довжок? Вчера була пейда, а ви навіть не приходили до мене. Я вас прошу, Джан, може хоч лесятку дасьте тепер... (Розглядаючись, побачив Штіфа й каже): Ов, і ти старий песь сидни тут, коло фляники? Нащо ти продав ту книжки на борт, що взяв у мене на пять доларів? Що то може бути свиню! Прийшов до мене, скривив ся, аби 'му дати книжку, бо не мас що їсти, а воно, дідьке, таки того самого дня продаю за три долари і прошило.

Штіф: (з криком) Я тобі зараз дам дідька! Прошив, не прошив, але рахувати своє зароблено тай віддам.

— 16 —

Хаєм: А щоби ти в криміналі робив, ти наскідник, ти!
(Явдоха в куті струже бараболі).

Явдоха: То не ліпше було дати мені, Штіф, за те, що
vas обираю, та облатую, але ви всі прошли?

Штіф: Іам вам всім, іде вас чорт не хапає — дух сві-
тій при нас хринцях.

Хаєм: (до Джана) Ну, як же буде, містер Джан?

Джан: Йдіть, йдіть! Я вам завтра принесу.

Хаєм: Але принесіть, прошу я вас. (Виходить).

Явдоха: Це яка хорoba вирве, а все до нас за грішми.

ШЕСТА СЦЕНА.

(Входить Кейда. В білявім капелюсі, довкола дрібнень-
кі квіточки).

Кейда: Гело, Джек!

Всі: Гело, гело, Кейді!

(Кейда розбирас ся, сідає й говорить щось з Джеком).

Майк: Заграй-но щось, Якиме! Штіф підуть з пайпов
трошка трісна.

Всі: (Сміють ся.)

Яким: (грає коломийки).

Джек: Ходи, Кейдо, обернем ся з раз. (Джек з Кейдою
гуляють, а відтак Джан з Явдохою, а Штіф встас і на місці
підтріясас ся й співає).

Штіф: (співає):

А я хлопець молодицький,
Все ми си засвіти;
Когта дівка чорнобривча,
Кішником до мене!

Та як я си пасійкою,
Га як я си вівкину;
Бігнах мої головоніжки —
Аж не виджу світа.

Га як мене молодого
Всепитиравали, —
Дали мені синій кабат.
Тай червоні штани.

Ой ішов я вудинею
Темпінської почі,
Сидить біда на воротах —
Витрінна очі.

Я на біду тюга, тюга, —
Біда похетла;
Як би була не плясна,
Булаби не з'їла....

Тай не сівай небораку
Ні сеї, ні тої
Бо як я ти заспіваю
Не зайдеш до дому.

Я гуляю я бую
Нічо ся не бою
А за тій співаночкою
Туду... мамі твої.

У-у-у-у.....!!!!

(потім свище і вівкає).

(Джек, Кейда, Джан і Явдоха нерестають гуляти. Джек обтирає чоло).

Джен: Алем си лопнув як меду!

..

Явдоха: (До Джана) Йди но, Джаник, врубай мені трохи пнатиків! (до Джека). Але Кейда виадукувала ся на гали, то так йде як снувавка.

Джан: (Виходить).

Кейда: Та що се, місес, за гуляє? чи ви лінного не віділи?

Джек: Ягдох як гуляли в краю, то як їм став який нарубок на ногу, то оттак (показує) підекакували з болю.

Явдоха: Не тра зби мені нарубок ставав на ногу.

Штіф: Видите, давно сего не будо, що тепер. Якісь, вважаюте, новиходили люди, якісь дреси, якісь кацабайки... Кажу вам, в ей Канаді всю до гори ногами перевертадо се. Приїде мійгрант з краю та й довго робить ся несмілим, пім те все пізик.

Кейда: (розвиває пакунок і показує) Подивіть ся, місес, який я собі купила дрес.

Явдоха: А кілько контус? Невно дала за пять доларів.

Джек: Не тра зби вона дала пять доларів! — Вона купила десь в секонд генд сторі. А дехо вона мас гроші? Тоже вона як який цент мас, то все дас кавалерию, аби її любив. Я не думаю вже більше за юноніти. Наколи бим ще раз її зобачив, що виводить денци з другими, то я їх обоїх пофіксую!

Кейда: Ти коли бачиш, аби я кавалерям давала гроші?

Джек: (наскакує) Не далаєсь якосьту Нікови дуляра? кажи, не далаєсь?

Кейда: А тобі що до того? Я йому пожичила, а не дала.

Джек: (іронічно) Пожичила, каже. На вічне віддавати...

Явдоха: Ой, дівочко! — Ти як би віддала ся за него, то ніколи не бачила бісъ цента як сіна курка зерна.

Джек: Ні, вуйно. — Але скажіть так самі Кілько вже раз мені за цю голову побили? Кілько я через цю в корті ся насидів? (з плачем): А тепер вона тобі фіст показує. — А сей гудз (показує на чоло) через кого, Кейдо, як не через тебе? За кого я ся бив — га?

Штіф: Щем не видів, аби парубок перед дівков плакав.

Джек: Скажіть так самі, вуйку Штіф, як мені не мав бути жаль, коли вона другим дас гропі?

Штіф: (злосний) А ти чо, як прийде літо, валяєш ся цілими дніми по місті? А ти не годен з веснов запиєсти ся тай-десь вийхати в роботу, так як другі роблять? А ти ся спускаєш на дівочий гріш?! — Тьфу! на такого парубка!

Яким: А ви чо такі, Штіф? Також знаєте, в місті все чоловік више піжаніочки пива зимного, ну, не без того аби ся часом батліна не з'вила. А в полі, знаєте, сего вже нема.

Майк: Хто хоче пса вдарити, то бука знайде, що то говорити. Ми як робили то-рік на Мекензові лайні, то двайцять миль їхали гангаров і завше привезали батлпіну або кичок.

Джек: (ображений) Що ви так гризите ся моїми грішми? (оглядає ся) А де є Нік? — Закличте но Явдохо Ніка.

Явдоха: (виходить і кричить) Нік, Нік, Ніку! а ходи сюда.

(Входить Явдоха, за нею Нік).

Джек: Слухай Нік! Маєш тут дуляра; махай до лікер штору і принеси батлю. Але гарьюй, то дістанеш пять центів.

Нік: (виходить, а за хвилю вертає) А якої взяти? Бренді, чи тої до розпускання?

Джек: Возьми бренді.

(Нік виходить. До хати входить Джан з дровами на ручії).

Джан: Такі ті дрова дорогі, що най то світ не знає.

Майн: Тепер весь дороге.

Яким: Я чув, що мають готелі склаувати, але первісно мають збирати підніси, чи люди хотять, аби знести.

Джань А ви піднісиали би ся, Штіф?

Штіф: А деж я вмію писати?

Майн: Ну, але чи дали бисьте хрестик, як би до вас прийшли?

Штіф: Не тра аби я дав хрестик.

Явдоха: Та як знесуть готелі, то будете мати більше грошей, бо не будете пити.

Штіф: Або то що я буду з грошей цвяки робити? Я все своє казав тай кажу: Що іншій чоловік варта вез кілішка горівки? А не таї Боже слабости кішкої, то чим се християни занесе?

Яким: Е, як би так веї думали як ви, Штіф, то не зиен-

сли би, але я чув, що богато за тим, аби скасувати, а пайбільше жінки.

Джан: (до Явдохи) Не зінав, чи і ти, стара, належиш до тих жінок? Може ви тут добре радити ся як я піду в роботу.

Всі: (сміються).

Явдоха: Або жінки будуть голосувати?

Штіф: Є спир! баби будуть в горшки голосувати.

Майк: Ет, що ми будемо за готелі говорити! Розкажіть-но, Штіф, як то ви підголили ся за півтретя доляря.

Штіф: А най твоє колеса возьме з його голенем! Послухав дурного тай сам дурним зістав.

Яким: А то що, самі дурні їдуть голити ся?

Всі: (бухають сміхом).

Майк: Та розкажіть, Штіф, я думаю, що се чистий рабунок.

Штіф: Не рабунок, але дурний розум.

Всі: Та розповідайте, Штіф, як то зайшло, розповідайте.

Штіф: Бодай я був в останній раз ходив! — як би був доложив ще п'ятьдесят центів, то було би два пів-кички. Булиби ся люди забавили і я з ними.

Всі: Ну кажіть вже, кажіть.

Штіф: Та таке було: В суботу прийшли ми до міста: перейшли ся ба єюда, ба туда... Але Яким вступив до лікарні потроху взяти батгину на неділю. А ми поставали під вікно, тай

оглядасм батій. Біл каже: Та контус доляр, та доляр й нів я та аж два долари. — Не знати кілько та контувала би, що в середній та великий? — кажу я. »А ви як би запесчи її« каже Біл. — Вже я би якось заніс її, коби лин він мей її дав. А теж заходять ся від сміху. Вийшов Яким тай каже: »Підійті Штіф тай підголіте ся, та підемо інші до фортографії. Завтра я буду шеати лист, тай пінлемо до краюк. Носухав я дуринсько тай пішов. Приходжу — посадили мене на таке крісло, що лягас ся. С тай щось булькнув до мене. А я кажу: се! Намочив він мей голову, а потім знов щось сказав, а я кажу: се! Ей, дивлю ся, а сей розбив мей яйце та мей на голову. Ех, як ся не зірву, та до него: Вонумерія, Джан?!

Всі: (Бухають сміхом).

Штіф: Сів я знов, тай міркую: его ми, небоже, обсмішили голову, що не буду міг можи поді показати ся. Але що робити? Вже чекаю кінця. — Скіпчив він тай каже: »Орайт, Джек!. — Встав я, дивлю ся до люстри і самий себе не пізнаю. Кажу вам — одесіть літ молодший!

Явдоха: Такі съте були файні, Штіф?

Штіф: Знаю же тре' заплатити а тут як на збитки не маю дрібних десять центів. Виймив я пятку, той дав. Той пішов до каси і відтіль приносить мей два долари й нів. Наробив я крику, зачав садити му гелів, а тут прилетіло двох, тай мене за ковпір, та на двір. Ще вибачте якийсь контув ня в дверях.

Джек: Невно він маєтів вас нахильонцями міделками та олійками, а, мусите знати, се дорого контус.

Штіф: Аби сго баби мастили, лайдака одного! — Видите, від коли в Канаді, вже Богу дякувати семий рік, а ще ніхто мя не здурив. — Аон я так здоров, що вам правду кажу.

Явдоха: Ігі на вас! А ви чого клинете ся, также мы вам вірим.

(Джек через цілий час Штіфового оповідання пильно розмовляв з Кейдсом)

Джен: (встє і дивить ся в вікно) От вже йде ваш приятель.

Джан: Який приятель?

Джен: А сей майгрула, Петро. Що, не знаете його?

Джан: А, в сам раз приходить! Я тепер маю густ пофіксувати його.

Явдоха: А Господь би йому не простив!

СЕМА СЦЕНА.

(Входить Петро і Андрух).

Андрух: Добрий вечер

Штіф: Дай Боже здоров'я!

Андрух: (зходить та зі всім витає ся. Петро глядить на порозкидувані річи, а Джан ходить сердитий по хаті; готовий до бійки).

(Джек зрадливо тішиться а Штіф мішає картами).

Петро: То котрий не мав роботи, та розкидав мої річи?

Джан: (грізно) Я!

Петро: А ви що? Женили ся чи що?

Джан: (дуже злосний) Ти майїгруло! То хто брав з сею жінкою слюб, я, чи ти? — Ну, кажи!

Петро: Христіться ся, Іване, а щож то я, Боже бороши, вам жінку відбираю, чи що? (звертається до Явдохи): То що, Явдохो?

Явдоха: Ти не знаєш що, повішенику? Ти коли видів аби мені жінки роздерали писок за пльотки?

Петро: Маси тобі панасть на гладкій дорозі. Чекайте, ми завтра побалакаємо, бо ви інші трохи пяні! (показує на чоло).

Явдоха: Зась тобі від мене! Я винила але не за твої гропі!

Джан: (кидається на Петра, якийсь час борикається, врешті Петро кидає Джана на землю і паде з ним також. Джек кидається з батлею а Явдоха з патиком).

Петро: Гвалт, люди, ратуйте! Андруху, біжи за поліцманом.

(Андрух хоче йти. Явдоха в дверях не пускає, Андрух пручас її й вибігає. По хвилі Петро з розбитою головою виривається й тікає. — Все перепуджене. Джан ходить по хаті і від часу до часу поглядає у вікно).

Явдоха: (розвпатлана, пяна заводить) Ой Джанику мій, Джанику! через такого майїгрулу поліцман возьме тебе до корту....

ОСЬМА СЦЕНА.

(Входять Андрух, за ним поліцмайстер відтак Петро. Штіф бере шапку й хоче йти на двір).

Поліцмайстер: (не знаючи сирви, затримує Штіфа).

Штіф: Мі по, містер, мі по файт. Ай ді по гу файт.

Явдоха: Та чекайте, Штіф, може треба буде посвідчити, а ви знаєте балакати по англійськи.

Поліцмайстер: Гватеді тробел гір?

Явдоха: Кажіть, Штіф, що він собі самий шукав напасти і мене пускав в сміх, що мені люди писок дерли.

Штіф: Ай ді по, містер (показує на Явдоху), ті орайт, ті по файт; (показує на Джека і Джана) Джан і Джек файт Піт.

Поліцмайстер: (хапає за ковнір Джана а відтак Джеска й виходить).

(Явдоха і Кейді в голос заводять. Петро накус свої ріди).

Штіф: Маєте щастя, що я не сказав за вас.

Яким: Дайте спокій, Штіф, а нам хто буде варити їсти?

Штіф: (здвигає плечима) А може той майгрула сирваді нічого не винен... Нан Біг то святий знає.

(Заслона спадає).

КОНЕЦІ.

ОБРАЗУЙТЕ СЯ.

Кождій чоловік повинен дбати про те, щоби здобути як найбільше знання і тим самим видобути ся з темноти. Намагаймо все, що лише пане освідченіс не даеть нам загинути в морі брехій і облуди, котрими велики генії філарі несвідомих людів омотують.

Тут наводимо деякі книжки видані Руською Книгарнею у Вінниці для нашого народу в Канаді.

Хай читаніс наших видань привнесе Вам радість і користь.

ВИСОКОПОВАЖАНІ ЧИТАЧІ!

З причини великої європейської війни здавалося що неможливо дістати таких книжок, що для Українців найбільше потрібні в Канаді. Однак ми перед вибухом війни успішно спровадили величезну скількість книжок зі старого краю, і самі видрукувалисьмо більше як сто різних видань самих найпотрібніших книжок, а іменно: ніколиих букварів, читанка І. і ІІ. класів, Іис Микита, незвичайно гарну книжку Краса і Сила і багато других новістей, наукових історичних і т. ін. книжок.

Масмо на складі велику скількість книжок зі Злуцених Держав, котрі продаємо по оригінальний цій.

Хто буде замовляти старокраїві книжки, нехай вибере 2 — 3 книжки більше, щоб коли случайно за бракло котрих, замовлене вислали безповоротно.

Тепер якраз друкуємо: Рай і постуи, Про полові справи, про Кармелюка Розбійника і т. д., котрі будемо публікувати що тижня в часописи »Канадськім Фармері«.

Буквар для українських шкіл. — Ціна примірни-
ка лінію 25с

Рідний наш край обхопила пожежа війни. Книжок
звідтам дістати годі а навіть нема надії, щоб в сім на-
прямі настутила скоро зміна. Щоб наші українські ді-
ти в Канаді і Америці на сім не терпіли, ринулись ми
видати так конечний під'язький підручник, яким є Бук-
вар і

ШКОЛА НАРОДНА ЧАСТЬ II.

Буквар і І. Н. читанка. Докладний передрук кра-
сного видання. Видане тих двох книжок коштувало баг-
ато трохи і роботи.

**Новий збірник народних пісень дум і думок, коло-
мийок і шумок, гагілок і пісень весільних.** 25с

Коломийки. — **Думки-коломийки.** — **Думи-дум-
ки.** — **Пісні весільні і до танцю.** — **Пісні новобранців.**
— **Пісні рекрутські.** — **Пісні патріотичні.** Ціна . 30с

Пісні рекрутські, котрі можна співати під час мар-
шу па ногу, в часі расту, або в цугу і — **Пісні жарто-
бливі..** Видане друге. Ціна 20с

**Розмова Поляка з Русином і роскази про Москав-
лів.** Сю книжку народ дуже любить читати, тому спі-
ниться її замовленнями, бо не стане на склад. Ціна при-
мірника 10с

Дивний сон. — **Про чудо святих Дамазія і Пан-
крайця.** Книжка інтересна для кожного, хто хоче прига-
дати собі старокраїні відвости. 10с

Лист шинкаря до чорта. — **Листи з пекла.** Прав-
диве, сумне, але дуже цікаве оновідане про те, як то
всі некоїний сили сирягають ся, щоби бідного чоловіка
вигнати в нещасний наїг ніякства. Контиус 25с

З житя первісного чоловіка. З 23 рисунками. Вже сам заголовок книжкикаже сподівати ся, що говорить ся там про дуже важні речі, бо і хтож не цікавий знати як жили наші праородичі або й тенерінні такі люди, про яких такі диви кождий чус ще в дитинстві . . . **25с**

Три княжевичі і чарівна птиця **10с**

Печера пустинника Ананій. Оновідане з середніх віків. **Зміст:** 1. Вальденбурзький замок; — 2. Молодість графа Генриха; — 3. Третій напад. — 4. Печера пустинника; — 5. Тихе житє Герміні; — 6. Замок Фельсенгайма; — 7. Молодий торговицький соколів; — 8. Освобождене отця; — 9. Наїзд на Фельсенгайм; — 10. Стріча розлучених; — 11. Конець діло хвалитъ. **25с**

Провидінє Боже все чуває! Оновідане з часів наполеонської війни 1812 р. **Зміст:** Дивні вісті. — Маруся, сільська дівчина. — До Наполеона. — Бій з Москалими. — Москва. — Новий приятель. — Між Москалими. — Засуд. — Стріча. — Над Березиною. — Переход через ріку. — Послідня побіда. — Туга Марусі. — Нова стріча. **25с**

Амалюнга або дочка дебрів. Займаюче оновідане з часів бойв між Европейцями а Індіянами в Америці. Ціна **20с**

Абу Каземові капці. Сто така книжка з байками, що при читанні її треба добре оперезатись, щоб не нукинути **30с**

Аспрійський цар Соломон. — Чортова корчма . . . **10с**

Діявольська справа або як ксьондз Шмідт замордував Анну Авміллєр. Сенсаційний опис злочину, якого довершив в Но Йорку ксьондз на служниці, з котрою оженився і сам собі дав слоб **25с**

Закон про відшкодоване робітників. Дуже стараю- но зібрані права яких робітник може упімнути ся о за- плату за покладене при роботі.	10с
Важнійші права Канади. Одиночка того рода кни- жка, яка пояснює права нашої нової вітчизни. С в тій про права шкільний, шарваркові, умови, контракти за гометети і пр.	35с
Оповідання для дітей з образками. Одиночка кни- жочка для дітей, видана на заморській Україні. Ідея книжочки попередлінована гарними образками. . .	25с
Христос охотно приймає грішника. Ієна	5с
Правовірний католик, або розказ про те, котра ві- ра правдива.	10с
Канадійські оповідання	15с
Рицар і смерть	5с
Казки про Жидів	10с
Гостинець з Канади	5с
Історія церкви. Дуже потрібна книжка для хри- стиянської хати	25с
Чому попи не женяться. Важка розвідка . . .	10с
Оборонець проститутки. Оповідання	5с
Розмова тверезого піяна Василя з Горівкою	5с
Війна мужика з заяцем	5с
Фармазони або як 30 господарів зашевали ся чор- гови і як то вони за 7 днів, сім місяців і 7 неділь дуже забогатіли. Ся книжка дуже інтересна; контус . .	25с
Слово правди. Книжка ся написана священиком Петровом, який пояснює дуже докладно яка новини бути церков і як новини відносяти ся до політики сві- та. Контус	15с

Лис Микита. З пімецького переробив д-р Іван Франко. Ся книжка з гарними образкоми, і друкована на гарнім папері. Сю книжку новині читати молоді і старі. Байка в сей книжці с дуже смішна а рівночасно і поучаюча. Ціна ліше 50с
в гарній оправі 65с

Що стало ся з Рудольфом? або трагедія на замку Маєрлінг. Житє і таємнича смерть австрійського архікнязя Рудольфа і його любки баронівні Вечерні. Тані події з життя австрійського цісаря Франца Йосифа I., цісаревої Елісавети і жінки Рудольфа архікнягинії Стефанії. З 26 образками і портретами. 224 сторін друку.

Хто отже хоче довідати ся богато дечого про австрійських пануючих і про загальний їхній відносини до австрійської держави, хай перечитас собі сю книжку заборонену читати в Австрії. Ціна 60с
В міцній оправі 80с

Далінне читаннє, котре так само є загальне для всіх а незвичайно інтересне є

Елісавета, мучениця на австрійськім престолі у світлі і правди. — Се с незвичайно і правдива і гарна історія про житє Елісавети, її поводжене і мученичу смерть. В книжці сей є описана згадана смерть, подорожі і житє Елісавети. Граф Маронін показує перший раз характер сеї високої панії, показує яка була, як далеко любила свій народ і як богато спричиняла ся до помочи бідного попевленого люду. В Австрії сю книжку заборонено друкувати. Книжка ся обіймає 224 сторін друку, з 30 гарними образками і портретами цісаря, цісаревої, прегарних замків і інших гарних образків. Ціна примірника 60с

- Великий русько-англійський тлумач.** Се є практичний інструмент для вивчення англійської мови в короткій час і без допомоги учителя. Проданий сей об'ємний 320 сторінок друку великого формату з містить: руську і англійську лінгвістичну і друковану азбуку, практичну граматику, розлогори на всіхій случаї, історій і новиній англійсько-русських і русько-англійських словаря, поїздок, угод, пагань. Ціна \$1.50
- Відоміній оповіді, з золотими вінчиками 2.00**
- Жителі Марса.** Дуже інтересне оповідання про поїздку на Марс і їх життя 10с
- Історія о золотокрилім лицарю, о пірваний шаші**
порогом бригадом і з золотом 10с
- Конець Титаніка.** Правдива, зворунаюча оповідь побідної морської катастрофи — про те, що більше як півтора тисячі людей залишило в сіні катастрофи, а як другі рятувалися. З образками з катастрофи 40с
- Іван Дурак та інші оповідання.** Найгарніший оповідання скіпного російського філозофа Івана Толстого. Ціна 25с
- Мандрівки та пригоди шляхтича Чваньківського**
на поїзд, на морю та на вінцах. З 12 образками. Оп. 50с
- Історія о сім мудрцях.** Чудова історія про королівського сина, котрий через зависть своїх маюхні сім разів був підчинений ідею, однаке на той не повне, а за те маюху котрій рознесли на чотири вітри. Ціна 25с
- Інститутка.** Недивлячи гарне оповідання. 15с
- Історія України-Руси.** З портретами українських князів та гетьманів; з додатком Географія українських земель та розвідка про нашу мову. Ціна 15с
- Історія про сироту Івася.** Правдива і зворунаюча історія, після оповідання одного сесініана 15с

Наиновійшиї і найпрактичніші Русько-англійський листівник або підручник то чиєні листів в обох діалектах — руським і англійським — в справах торговельних, промислових і т. д.

Задокументовані відповідніх умовних писем, прі-
нципів погодок, пільг, експерт (сторонніх прінци-
пів) протягом цієї, контрактів, обговорювань, зважів
(спорів), превізій прінципів що до відмін виконань, при-
чому із залежкою спорів – розглядається відповідно
до та

Фінансовий сприянням особисто до уваги
Українців в Канаді і Сполучених Штатах Америки, заснований на потребах і умовах їх життя. Того
рівно засновник скоєно погрібний для Українців
з кореспонденції (співавторство з Альфіном і по від-
повідь), Хлодж М. Б. Чесніковим, 288-го рівн. Ним
об茁ото примірника 75c
Вопріві \$1.00

За сестрою. С це пангарбітне оповідання з колажкої старини, сучасного письменника Андрія Чайковського, яке що тепер виникло із пана Івана Українця, якому відповідає пан Григорій Кривоноса.

RUSKA KNYHARIA
850 MAIN ST. WINNIPEG, MAN.

ЧИТАЙТЕ

найбільшу і найповулярнішу руську часопись в Канаді, засновану
12 років тому назад і найбільше розповсюджену від океану до океану

„Канадський Фармер“

Читачі знайдуть в ній все найважливіше канадські і загальні новини і багато різних
цікавих аргументів.

Оголошення в Канадському Фармері суть
найліпшим посередником між купцями і
Українцями в Канаді.

В „Канадському Фармері“ публікуються інтересні поучальні статті, гарні оповідання, історії з різких околиць, новини зі світа, вісти з старого краю, як також дещо ємінного.

Кожнийщенний Українець повинен запримаревувати собі
„КАНАДСКІЙ ФАРМЕР“ коли хоче поділити свою
досвід.

„КАНАДСКІЙ ФАРМЕР“ виходить що тижня
і коштує: в Канаді річно \$1.50, до старого
краю і Сполучені Держави річно \$2.00.

Гроші висилати через „money order“, „postal
note“ або в реєстрованім листі на адресу:

„CANADIAN FARMER“
BOX 3656.

WINNIPEG. - - MAN.